

La disposició final 3 de la Llei 3/1992, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1993, estableix que el Govern pot fer ús dins els sis mesos primers del 1993 de l'autorització establerta a la disposició final 1 de la Llei 23/1991, de 29 de desembre, de comerç interior, per refondre la Llei esmentada i la Llei 1/1983, de 18 de febrer, de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials.

Per tant, en exercici de l'autorització esmentada, a proposta del conseller de Comerç, Consum i Turisme, de conformitat amb la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

S'aprova el text refós, que s'insereix a continuació, dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i de la Llei 23/1991, de 29 de novembre.

Barcelona, 9 de març de 1993

Jordi Pujol
President de la Generalitat

Lluís Alegre i Selga
Conseller de Comerç, Consum i Turisme

TEXT REFÓS

sobre comerç interior, dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1992, de 29 de novembre.

Capítol 1

Objecte

Article 1

L'objecte d'aquesta Llei és la regulació administrativa, dins l'àmbit de Catalunya, d'aspectes bàsics del comerç interior i també de determinades modalitats de venda i de pràctiques comercials, amb la finalitat d'ordenar l'activitat d'aquest sector.

Capítol 2

Activitat comercial. Concepte i classes

Article 2

2.1 A l'efecte d'aquesta Llei, l'activitat comercial consisteix a posar a disposició del mercat interior béns, productes o mercaderies i determinats serveis mitjançant persones físiques o jurídiques inscrites al Registre de comerciants de Catalunya que regula l'article 4 d'aquesta Llei, fins i tot en aquells supòsits en què les mercaderies siguin sotmeses a processos de transformació, tractament o condicionament que són usuals en el comerç. Aquesta activitat es pot realitzar a l'engròs i al detall.

2.2 Així mateix a l'efecte d'aquesta Llei s'entén:

a) Per activitat comercial majorista l'adquisició de

mercaderies i la seva venda a l'engròs a d'altres comerciants, industrials, empreses, entitats i institucions.

b) Per activitat comercial detallista l'adquisició de mercaderies i la venda d'aquestes al consumidor final, i també la prestació al públic de determinats serveis.

També s'entén per activitat comercial detallista l'oferta als usuaris de serveis financers, d'obsequis com a pagament d'interessos, i de finançament per a l'adquisició d'un bé o producte concret posat a disposició del consumidor per la mateixa entitat financera.

c) Per determinats serveis les prestacions de serveis al públic que constitueixen un acte de comerç.

2.3 Tenen caràcter d'activitat majorista o detallista, si s'escau, les transaccions de productes propis de les activitats extractives, agro-pecuàries, fabrils o artesanals.

2.4 Si es fan simultàniament l'activitat majorista i la detallista en el mateix local, s'han de dur a terme en seccions diferenciades, degudament retolades per al coneixement del client i de conformitat amb els requisits de tota mena exigibles a cadascuna d'aquestes formes de distribució.

Article 3

Règim administratiu de l'activitat comercial

3.1 Aquells qui pretenguin exercir l'activitat comercial definida en aquesta Llei han de complir els requisits següents:

a) Estar donats d'alta a l'epígraf o als epígrafs corresponents a l'impost d'activitats econòmiques i al corrent del pagament.

b) Estar donats d'alta al règim de la Seguretat Social que els correspongui.

c) Complir els requisits establerts per les reglamentacions específiques a aplicar als productes i serveis que es disposin per a la venda.

d) Disposar de les autoritzacions municipals corresponents, que han de romandre en el lloc on es dugui a terme l'activitat comercial.

e) Satisfer els tributs que les ordenances municipals estableixin per a l'exercici de l'activitat comercial de què es tracti.

3.2 Sens perjudici de tot el que s'ha esmentat, s'han d'observar els requisits sectorials o d'altra naturalesa que siguin aplicables a l'activitat comercial corresponent en virtut d'aquesta Llei i d'altres disposicions legals o reglamentàries.

3.3 Els ajuntaments són competents per fomentar el comerç i les estructures comercials que creguin convenientes dintre els seus termes municipals, d'acord amb les lleis aplicables.

3.4 El Govern pot condicionar l'exercici de determinades modalitats d'activitats comercials a la prestació de garanties o fiances, justificades per causa d'interès general.

Article 4

Registre de comerciants

4.1 Amb la finalitat de disposar de les dades necessàries per al coneixement i l'avaluació de les estructures comercials dins l'àmbit de Catalunya i per tal de garantir els drets dels consumidors i dels usuaris, es crea el

Registre de comerciants, on s'han d'inscriure, a les seccions corresponents, totes les persones físiques i jurídiques que vulguin exercir l'activitat comercial o l'exerceixin en el moment de la publicació d'aquesta Llei. El Registre és públic.

4.2 Els requisits per a l'inscripció en l'esmentat Registre s'han d'establir mitjançant un reglament.

4.3 El Govern de la Generalitat ha de promoure la igualtat d'oportunitats i afavorir la formació tècnica i professional dels qui exerceixin l'activitat comercial i pot establir mitjançant un reglament els requisits d'homologació i qualificació tècnica o d'experiència necessaris per a l'exercici d'aquesta activitat.

Article 5

Horari comercial

5.1 Els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari de la seva activitat, sens perjudici dels drets reconeguts als treballadors, tenint en compte les normes següents:

a) El temps setmanal d'obertura és de seixanta hores, com a màxim.

b) Els diumenges i els dies festius es consideren inhàbils a tots els efectes.

c) En el cas de festivitat intersetmanal, s'entén complerta la norma a) d'aquest apartat en computar-se, a aquests efectes, les hores d'obertura que correspondrien a aquesta festivitat com si fos un dia laborable.

5.2 No obstant el que determina l'apartat 1, es poden establir mitjançant un reglament, d'acord amb els interessos generals i les necessitats dels consumidors, règims específics per a determinades zones, activitats, tipus d'establiments o èpoques de l'any.

Article 6

Informació sobre els horaris comercials

A tots els establiments comercials sotmesos a aquesta Llei s'ha d'exhibir l'horari adoptat, de tal manera que la informació sigui visible per al públic, fins i tot quan l'establiment resti tancat.

Article 7

Requisits administratius dels preus

7.1 Totes les persones físiques o jurídiques que en l'exercici de les seves activitats ofereixin serveis als consumidors estan obligades a indicar la tarifa o el preu d'aquests serveis.

7.2 El preu de venda al públic s'ha de fer constar precedit de les sigles PVP. El preu de venda que s'indiqui s'ha d'expressar de forma inequívoca, fàcilment identificable i clarament llegible.

7.3 El preu de venda al públic ha d'indicar la quantitat total que el consumidor ha de satisfer, amb impostos inclosos i despeses de tramesa, si n'hi ha, referit a la unitat del producte a la venda i també el preu per unitat de mesura. Quan es tracta de productes a doll ha de constar el preu per unitat de mesura.

7.4 En qualsevol cas s'ha d'indicar amb claredat i de forma diferenciada l'import de tota classe de descomptes, així com el dels increments en el preu derivats dels règims de finançament i els costos addicionals per raó de serveis, accessoris o d'altres conceptes similars.

Article 8

Informació sobre els preus

8.1 Tots els establiments comercials estan obligats a exhibir el preu de les mercaderies que es trobin exposades al públic.

8.2 No obstant això, mitjançant un reglament es pot dispensar d'aquesta obligació si es tracta de l'exhibició de mercaderies que, pel seu preu elevat, poden ser causa objectiva d'inseguretat per a l'establiment de què es tracti. La dispensa d'aquesta obligació, la podran sol·licitar en casos específics les entitats representatives d'un sector.

Capítol 3

Modalitats de venda i pràctiques comercials

Article 9

La venda no sedentària en llocs fixos

Es considera venda no sedentària a l'efecte d'aquesta Llei la realitzada per comerciants, fora d'un establiment comercial permanent, de manera habitual, ocasional, periòdica o continuada, en els perímetres i en els llocs degudament autoritzats, en instal·lacions comercials desmuntables o transportables, i en els termes i les condicions establerts en la present Llei.

Article 10

Autorització dels ajuntaments

10.1 Els ajuntaments poden autoritzar la venda no sedentària als municipis respectius, en perímetres i en llocs determinats prèviament, i establir-ne, així mateix, el nombre total de llocs permesos i les dimensions.

10.2 A l'autorització ha de constar l'indret precís on ha d'exercir-se l'activitat, i també els productes concrets per als quals és vàlida, i ha de ser exhibida de manera visible i permanent en les parades de venda.

10.3 L'autorització de l'ajuntament es concedirà per un temps no superior a un any. Solament pot ser revocada per l'incompliment de la present Llei i de les ordenances municipals i no dóna dret, en aquests casos, a indemnitzacions ni compensacions de cap mena.

Article 11

Requisits dels llocs de venda

11.1 La venda no sedentària ha d'exercir-se en llocs de venda desmuntables o transportables, tenint sempre en compte que la seva instal·lació ha d'oferir les condicions de seguretat i d'higiene exigides per la normativa específica vigent.

11.2 Els productes a la venda no poden ser exhibits en cap cas directament damunt el sòl o paviment i, sempre que les seves característiques de volum i de pes ho permetin, han de situar-se a una altura no inferior a vuitanta centímetres respecte al nivell del sòl.

Article 12

Autoritzacions específiques

12.1 Els ajuntaments poden autoritzar els agricultors, individualment o en agrupació, a fer la venda dels seus propis productes als indrets que els hagin fixat prèviament.

12.2 La dita autorització no es pot referir a associacions o a d'altres entitats jurídiques.

Article 13

Venda no sedentària en mercats i en la via pública

13.1 En tot cas, la venda no sedentària únicament es pot portar a terme en mercats fixos, periòdics o ocasionals, així com en llocs instal·lats a la via pública per a productes de naturalesa estacional.

13.2 A aquests efectes s'entén per:

a) Venda no sedentària en mercats fixos: aquella que s'autoritza en determinats llocs annexos als mercats que tenen seu permanent a les poblacions.

b) Venda no sedentària en mercats periòdics: aquella que s'autoritza als mercats que es fan a les poblacions, en llocs establerts, amb una periodicitat habitual i determinada.

c) Venda no sedentària en mercats ocasionals: aquella que s'autoritza en mercats esporàdics que es fan amb motiu de festes o esdeveniments populars.

d) Venda no sedentària de productes de naturalesa estacional en llocs instal·lats a la via pública: aquella que, amb criteris restrictius i excepcionals, pugui autoritzar-se, un cop fixats el nombre de llocs i l'emplaçament d'aquests o les zones determinades on s'hagi de fer.

e) Venda no sedentària mitjançant camions-botigues en zones insuficientment dotades d'equipaments comercials: aquelles que amb criteris restrictius puguin autoritzar-se mentre duri la dita insuficiència, un cop fixats el lloc i la periodicitat de la seva ocupació.

Article 14

Característiques de les llicències

14.1 Els ajuntaments, d'acord amb el que disposa l'article 10 d'aquesta Llei, han de fixar el nombre de llicències de venedors no sedentaris disponibles per a cadascuna de les modalitats establertes a l'article 13 i determinar els dies i l'horari corresponents per a l'exercici de l'activitat.

14.2 En el cas d'autorització de nous mercats periòdics, únicament es permet que tinguin lloc durant un dia la setmana. No obstant això, en poblacions infradotades d'equipaments comercials els nous mercats periòdics que s'autoritzin en endavant poden tenir lloc, com a màxim, dos dies la setmana, un dels quals pot ser festiu, previ acord del ple de l'ajuntament corresponent.

Article 15

Venda ambulant itinerant en vehicles-tendes

Es considera venda itinerant en vehicles-tendes la realitzada de manera habitual, ocasional, periòdica o continuada per persones autoritzades, en vehicles-tendes, en les poblacions, d'acord amb les dates, el calendari i els itineraris aprovats prèviament pels ajuntaments.

Article 16

Informació als consumidors en la venda itinerant

En els seus vehicles i en llocs visibles, els comerciants que practiquin la venda ambulant itinerant en vehicles-tendes han d'informar els consumidors de l'adreça on s'atendran, si s'escau, les seves reclamacions. L'adreça esmentada també ha de figurar a la factura o al comprovant de la venda.

Article 17

Requisits generals de la venda no sedentària i itinerant

Per a l'exercici de la venda no sedentària i de la venda ambulant-itinerant en vehicles-tenda, els comerciants hauran de complir els requisits que estableixen els articles 3 i 4 d'aquesta Llei. L'autorització serà personal i intransferible però podran exercir l'activitat en nom del comerciant, el seu cònjuge i els seus fills, com també els empleats que estiguin donats d'alta a la Seguretat Social per compte del titular comercial.

Article 18

Competències dels ajuntaments

18.1 Els ajuntaments que autoritzin la venda no sedentària i la venda ambulant itinerant en vehicles-tendes hauran de vigilar i garantir que els titulars de les autoritzacions compleixin el que ordena la Llei i podran arribar, com acció de cautela, en cas d'infracció, a intervenir els productes exhibits pel venedor, sens perjudici de les sancions que, si s'escau, correspongui imposar legalment al presumpte infractor, en virtut del que estableix la present Llei.

18.2 Per autoritzar la venda no sedentària i la venda ambulant-itinerant en vehicles-tendes, els ajuntaments han de tenir en compte el nivell d'equipament comercial existent a la zona i també l'adequació de la venda a l'estructura de consum i compra de la població de què es tracti.

Article 19

Ordenances municipals

Els ajuntaments han d'aprovar, tenint en compte les peculiaritats de les respectives poblacions, els seus propis reglaments, en ordenances reguladores de l'activitat comercial de venda no sedentària i de venda ambulant-itinerant en vehicles-tendes, ajustant-se al que estableix la present Llei. Aquesta Llei té caràcter supletori per a tots els casos o les particularitats que no siguin previstos o regulats per les ordenances o reglaments municipals.

Article 20

Venda domiciliària

20.1 La venda de productes o de serveis a domicili exercida per empreses, siguin aquestes persones físiques o jurídiques, és sotmesa a les condicions que estableix la present Llei. A l'efecte d'aquesta Llei, no es considera venda a domicili la venda per correspondència, com tampoc el mer repartiment dels productes o de la mercaderia adquirida en establiments comercials.

20.2 En cap cas no es poden vendre a domicili aquells productes que per la seva forma de presentació o per altres circumstàncies no compleixin les normes tècnico-sanitàries que en regulen la venda, especialment els productes alimentaris.

Article 21

Requisits de la venda domiciliària

Per a l'exercici de la venda domiciliària dins l'àmbit de Catalunya, les empreses han de complir el que estableixen els articles 3 i 4 d'aquest text.

Article 22

Exhibició de la documentació

Els venedors domiciliaris han d'exhibir al comprador la documentació que n'acrediti la condició i que identifiqui l'empresa que representen i els productes que estan autoritzats a oferir.

Article 23

Període de reflexió

En la venda de productes a domicili el venedor està obligat a posar en coneixement del consumidor, per escrit, el dret que l'assisteix a disposar d'un període de reflexió no inferior a set dies, durant el qual pot decidir la devolució del producte de què es tracti i rebre les quantitats que hagi lliurat.

Article 24

Fiança

Per practicar la venda domiciliària, les empreses han de dipositar una fiança caucional, en les condicions que s'estableixen mitjançant un reglament.

Article 25

Oferta d'altres productes

En les vendes a domicili, queden prohibides les ofertes que obliguin a l'obtenció d'altres productes o serveis.

Article 26

Venda a distància

És venda a distància la forma de distribució comercial detallista que es porta a terme amb l'oferta prèvia feta per qualsevol mitjà de comunicació entre persones distants i per qualsevol mitjà de comunicació social i de transmissió electrònica, posant en coneixement dels consumidors la forma d'efectuar les seves comandes.

Article 27

Requisits de la venda a distància

Totes les ofertes de venda a distància han de contenir, en forma clara i inequívoca, les següents dades informatives:

a) La identitat de l'oferidor i el seu número d'inscripció en el registre de comerciants.

b) El producte o servei que s'ofereix, amb una descripció d'aquest amb totes les dades sobre la seva naturalesa, la quantitat, la qualitat i les possibilitats de consum o d'ús que en facilitin la identificació.

c) El preu total a satisfer, de conformitat amb el que estableix l'article 7 d'aquesta Llei, separant l'import de les despeses de tramesa, si aquestes són a càrrec del consumidor, i especificant el sistema de reemborsament.

d) El termini màxim de recepció o posada a disposició del consumidor del producte o servei objecte de la transacció des del moment de la recepció de la comanda.

e) El període de reflexió, no inferior a set dies, durant el qual el consumidor pot retornar el producte i rebre la quantitat satisfeta.

f) El sistema de retorn, si s'escau, amb la informació que les despeses corresponents són a càrrec del comerciant en cas de disconformitat en la tramesa, abans de transcórrer el període de reflexió.

Article 28

Altres requisits de la venda a distància

28.1 Les persones físiques o jurídiques que es dediquin a

l'activitat de venda a distància han de complir els requisits que aquesta Llei estableix a l'article 3 i de la forma que es determini mitjançant un reglament pel que fa a l'article 4. No obstant això, pel que fa al Registre de comerciants, les empreses han de facilitar, a més, en el moment d'inscriure's-hi, les dades següents:

a) La gamma o les gammes de productes i serveis que vulguin comercialitzar.

b) La relació de magatzems i, si escau, d'establiments de què disposen.

c) Les adreces on s'atenen les comandes, les sol·licituds d'informació o les possibles reclamacions dels consumidors.

28.2 És prohibida en qualsevol cas la tramesa de mercaderies o serveis no sol·licitats prèviament pels consumidors o usuaris, especialment els que es facin sota l'advertiment que la manca de resposta del receptor dóna lloc a la presumpció de la seva acceptació. Aquesta prohibició és efectiva encara que es fixi un termini de reflexió per fer la prova o l'assaig del producte o servei.

28.3 No es poden efectuar trameses d'ofertes si el sistema utilitzat comporta qualsevol despesa per al destinatari, llevat que hi hagi una sol·licitud prèvia de l'oferta feta per part d'aquest.

Article 29

Venda automàtica

És venda automàtica la forma de distribució detallista en la qual es posa a disposició del consumidor el producte o servei perquè aquest l'adquireixi mitjançant l'accionament de qualsevol tipus de mecanisme i el dipòsit previ del seu import.

Article 30

Autorització de la venda automàtica

Els ajuntaments, en concedir les autoritzacions per a la instal·lació de màquines destinades a la venda automàtica fora dels establiments comercials, han de tenir en compte el millor aprofitament de la via pública i l'equipament comercial existent a la zona.

Article 31

Requisits de la venda automàtica

En la venda automàtica, els productes s'han d'exhibir o bé s'han d'identificar al comprador de forma inequívoca, especificant de manera visible a l'exterior del receptacle les dades següents:

a) Identitat de l'oferidor i número d'inscripció al Registre de comerciants.

b) Preu a satisfer d'acord amb l'article 7 d'aquesta Llei.

c) Adreça on s'atendran les possibles reclamacions dels consumidors.

d) En el cas de productes alimentaris, únicament s'autoritza de fer-ne la venda automàtica dels que estiguin envasats, els quals han de portar la identificació que és prescrita per la normativa vigent en matèria d'etiquetatge i de comercialització.

Article 32

Altres requisits de la venda automàtica

Els comerciants que es dediquin a l'activitat de venda automàtica han de complir els requisits que estableix

aquesta Llei en els articles 3 i 4. No obstant això, pel que fa al Registre de comerciants, les empreses han de facilitar, a més, en el moment de la seva inscripció, les dades següents:

a) La gamma o gammes de productes o serveis que tracten de comercialitzar.

b) La relació de magatzems i establiments de què disposen.

c) Les adreces on s'atendran les possibles reclamacions dels consumidors.

Article 33

Venda en cadena o en piràmide

33.1 Es considera venda en cadena o en piràmide qualsevol tipus de venda que consisteixi a oferir als consumidors productes o serveis a preu reduït i fins i tot gratuït, condicionant els avantatges promesos al fet que el consumidor a qui s'adreça l'oferta aconseguixi, directament o indirecta, altres clients o un volum de vendes determinat.

33.2 És prohibit d'utilitzar la mediació dels consumidors en les pràctiques de les vendes en cadena o en piràmide.

Article 34

Vendes a preu rebaijat

34.1 Es consideren vendes a preu rebaijat les vendes en les quals s'ofereix al públic, mitjançant qualsevol tipus de publicitat, una reducció dels preus o unes condicions especials d'aquests que n'impliquin la minoració en relació amb els preus practicats habitualment.

34.2 Les reduccions dels preus han de consignar-se exhibint, al costat del preu o la tarifa habituals practicats pel mateix comerciant, el preu rebaijat, que ha de referir-se a mercaderies o serveis idèntics, expeditos al mateix establiment.

34.3 És prohibida la venda de productes o articles deteriorats o expressament adquirits per a aquesta finalitat sota la denominació de preus rebaijats o rebaijes. En conseqüència, les mercaderies que es vinguin a preu rebaijat han d'haver estat a la venda amb anterioritat a l'inici de les rebaijes.

34.4 Quan s'anunciï la venda a preus rebaijats de qualsevol producte per temps limitat, s'ha de disposar d'un estoc suficient de productes idèntics per oferir al públic en les mateixes condicions promeses a la venda de la qual es tracti.

34.5 L'estoc ha d'estar en relació amb la durada de la venda anunciada i amb la importància de la publicitat. En el cas de venda en establiments comercials oberts al públic, la durada de la venda no ha de ser inferior a una jornada completa d'horari comercial.

Article 35

Oferta de premis o regals mitjançant sorteig

Quan un comerciant comunica a qualsevol consumidor que ha estat afavorit per sorteig amb un premi o bé amb el lliurament d'un obsequi, no pot condicionar directament o indirecta el lliurament efectiu dels esmentats premis o obsequis a la compra de productes o serveis. Tots els sorteigs destinats a premiar la participació voluntària o involuntària de consumidors han de ser autoritzats per l'autoritat competent.

Article 36

Venda en liquidació

36.1 Dins l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya, únicament s'autoritza la venda en liquidació en els casos següents:

a) El cessament total o parcial de l'activitat comercial.

b) La transformació substancial de l'empresa o de l'establiment comercial que comporti un canvi de l'orientació o de l'estructura del negoci.

c) La venda de la totalitat o d'una part dels estocs heretats d'un comerciant difunt efectuada pels hereus o responsables del negoci.

d) La liquidació que decideixi efectuar el comerciant que es faci càrrec d'un negoci traspassat o adquirit, segons el cas, als hereus d'un comerciant difunt, o quan el comerciant que adquireixi qualsevol empresa o establiment s'aculli al que preveu l'apartat b) precedent.

e) En un cas de força major que impossibiliti l'exercici normal de l'activitat comercial.

36.2 En els casos previstos en els apartats a) i b), serà imprescindible que el comerciant no hagi liquidat productes similars pel mateix motiu, en el període d'un any.

Article 37

Comunicació de la venda en liquidació

Les liquidacions poden realitzar-se en qualsevol època de l'any, amb la comunicació prèvia al Departament de Comerç, Consum i Turisme. L'esmentada comunicació s'ha de presentar, com a mínim, un mes abans de la data sol·licitada per a l'inici de la liquidació i s'hi han de fer constar les causes que la motiven, amb subjecció al que preveuen els articles anteriors. Transcorregut aquest termini sense indicació contrària del Departament de Comerç, Consum i Turisme, el comerciant podrà iniciar la liquidació.

Article 38

Publicitat de la venda en liquidació

38.1 Les liquidacions no es poden fer públiques a través de cap mitjà abans dels vuit dies que precedeixin l'inici de la venda, ni abans que hagi transcorregut el termini a què fa referència l'article 37.

38.2 El comerciant ha d'exhibir en un lloc visible de l'establiment una còpia de la comunicació presentada al Departament de Comerç, Consum i Turisme, degudament segellada.

Article 39

Venda de saldos

Únicament s'autoritza la venda de saldos quan es tracti de donar sortida a productes que es trobin en algunes de les circumstàncies següents:

a) Productes la sortida dels quals sigui manifestament impossible als preus habituals del mercat per raó de la seva pèrdua d'actualitat i d'oportunitats, així com aquells productes o articles que hagin sofert alguna deterioració greu en el seu valor comercial a causa de l'obsolescència o de la reducció objectiva de possibilitats d'utilització, sempre que no comportin risc ni engany per a l'adquiridor.

b) Productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, sempre que no comportin risc ni engany per a l'adquiridor. Aquesta condició s'ha de fer avinent mitjançant publicitat

i una informació directa adequada.

Article 40

Condicció per a la venda de determinats saldos

Per a la venda ocasional de saldos dels productes a què es refereix l'article 39.a), caldrà que aquests hagin estat inclosos en l'estoc del venedor durant un període de temps no inferior a sis mesos.

Article 41

Llocs de venda de saldos

La venda de saldos únicament pot ser practicada en establiments comercials d'una manera clarament diferenciada de la resta de productes o bé en establiments comercials i parades de venda no sedentària dedicats exclusivament a aquesta activitat.

Article 42

Comunicació de la venda de saldos

Els comerciants que desitgin realitzar vendes de saldo amb caràcter ocasional han de comunicar-ho al Departament de Comerç, Consum i Turisme. Amb aquesta finalitat, hi han de presentar, amb una antelació mínima de set dies, la comunicació corresponent, on s'ha d'indicar les raons que motiven la venda de saldos i la data en què desitgin iniciar-la.

Article 43

Exhibició de la comunicació

El venedor ha d'exhibir obligatòriament, en un lloc visible del seu establiment, la còpia de la comunicació a què es refereix l'article anterior, degudament diligenciada pel Departament de Comerç, Consum i Turisme.

Article 44

Venda permanent de saldos

Per a la venda de saldos amb caràcter habitual i permanent, cal que el comerciant realitzi la seva activitat orientada exclusivament a la venda de les mercaderies o dels productes als quals es refereix l'article 39, en locals o parades no sedentàries dedicats exclusivament a l'activitat esmentada. L'exercici d'aquesta activitat està subjecte a l'obtenció d'un permís del Departament de Comerç, Consum i Turisme, d'acord amb la reglamentació específica que s'estableixi.

Capítol 4

Infraccions i sancions

Article 45

Infraccions

Constitueixen infraccions al que estableix aquesta Llei, les següents:

- a) En relació amb l'exercici de l'activitat comercial:
 1. L'exercici simultani de les activitats de venda a l'engròs i al detall, amb l'incompliment del que estableix l'article 2.4.
 2. L'incompliment de les condicions o dels requisits administratius que estableix l'article 3.
 3. L'incompliment de l'obligació d'inscripció al Registre de comerciants.
 4. L'incompliment del règim d'horaris comercials.
 5. La supressió d'informació al consumidor relativa al

període de reflexió, en les modalitats de venda en les quals s'exigeix l'esmentada informació.

b) En matèria de preus. Qualsevol incompliment de la regulació de preus que estableixen els articles 7 i 8.

c) Quant a la venda no sedentària.

1. La venda practicada fora dels perímetres i/o indrets autoritzats o bé amb la transgressió dels dies i els horaris establerts per la normativa.

2. La venda practicada per qualsevol persona no autoritzada o per comerciants que incompleixin els requisits que estableixen aquesta Llei, els reglaments o les ordenances reguladores.

3. La venda practicada en llocs que no reuneixen les condicions que estableixen aquest text, els reglaments o les ordenances reguladores.

4. La venda practicada sense exhibir la corresponent autorització de manera visible i permanent en la parada de venda.

5. L'incompliment dels requisits per a l'exercici de la venda en vehicles-tendes.

d) Quant a la venda domiciliària.

1. La venda practicada per empreses o comerciants que no reuneixen els requisits administratius exigits.

2. La venda practicada per empreses que no hagin consignat el dipòsit obligatori amb caràcter previ.

3. La venda practicada mitjançant ofertes enganyoses.

4. La manca d'exhibició del document que acrediti l'exercici de l'activitat.

e) Quant a la venda a distància.

1. L'incompliment de les condicions i els requisits per al seu exercici.

2. La tramesa de productes o serveis no sol·licitats prèviament pel receptor i la tramesa d'ofertes no sol·licitades, si aquestes comporten despeses per al receptor.

f) Quant a la venda automàtica, l'incompliment de les condicions i els requisits que estableix la normativa vigent per exercir-la.

g) Quant a la venda en cadena o en piràmide, l'intent d'utilitzar la mediació del consumidor o la practicada amb aquesta tàctica.

h) Pel que fa a la venda a preus rebaixats, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.

i) Pel que fa a les ofertes de premis o regals, les practicades en qualsevol tipus de vendes amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.

Article 46

Altres infraccions

a) La negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació que requereixin les autoritats competents o els seus agents per complir les funcions d'informació, investigació i inspecció en les matèries objecte de la present Llei, com també el fet de subministrar informació inexacta o documentació falsa.

b) La resistència, la coacció o la represàlia, o la temptativa de fer-ne, contra els funcionaris facultats per a l'exercici de la funció d'investigació, de vigilància o d'inspecció.

Article 47

Classes d'infraccions

Les infraccions tipificades per aquesta Llei es poden considerar com a lleus, greus o molt greus en funció dels criteris següents:

a) Es consideren infraccions lleus:

1. Les simples irregularitats en l'observació del que prescriu aquesta Llei, sempre que no causin perjudicis directes de caràcter econòmic.

2. Quan no és procedent qualificar-les de greus o molt greus.

b) Es consideren infraccions greus:

1. La reincidència en la comissió d'infraccions considerades com a lleus en un mateix període de sis mesos.

2. Les infraccions que, encara que es tractin de simples irregularitats, causin perjudicis de caràcter econòmic.

3. Les infraccions a aquesta Llei quan l'empresa infractora es trobi en una situació de predomini en un sector del mercat o en una de les seves parts substancials.

4. Quan no és procedent qualificar-les de molt greus.

c) Es consideren infraccions molt greus:

1. La reincidència d'infraccions greus dins el mateix període de dos anys, sempre que no es produeixi a la vegada a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

2. Les infraccions que donin o puguin donar lloc a perjudicis que, per la seva importància, hagin alterat greument les relacions socio-econòmiques o siguin susceptibles de produir-hi greus alteracions.

Article 48

Sancions

Les infraccions a què es refereix aquesta Llei s'han de sancionar, amb instrucció prèvia de l'expedient administratiu corresponent, mitjançant l'aplicació de les sancions següents:

a) Infraccions lleus: multa fins a 500.000 ptes.

b) Infraccions greus: multa compresa entre 500.001 i 5.000.000 de pessetes, quantitat que es pot ultrapassar fins a assolir el quíntuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció.

c) Infraccions molt greus: multa compresa entre 5.000.001 i 100.000.000 de pessetes, quantitat que es pot ultrapassar fins a assolir el dècuple del valor dels productes o els serveis objecte de la infracció.

Article 49

Graduació de les sancions

Sens perjudici del que estableixen els dos articles precedents, la quantia de la sanció es gradua tenint en compte les circumstàncies següents:

a) L'esmena dels defectes derivats de l'incompliment relatiu a les formalitats exigides per aquesta disposició per a l'exercici de les activitats que regula, sempre que del dit incompliment no s'hagin derivat perjudicis directes a tercers.

b) El nombre de consumidors i usuaris afectats.

c) La quantia del benefici il·lícit.

d) El volum de vendes.

e) La situació de predomini de l'infractor en el mercat.

f) La gravetat dels efectes socio-econòmics que la comissió de la infracció hagi produït.

g) La reincidència.

Article 50

Reincidència

A l'efecte d'aquesta Llei i de la resta de disposicions en matèria de comercialització de béns, productes i serveis, disciplina del mercat i defensa dels consumidors i usuaris, es considera que hi ha reincidència quan en cometre una infracció el culpable hagi estat sancionat amb anterioritat, mitjançant resolució ferma. No s'hi computen els antecedents infractors cancel·lats.

Article 51

Cancel·lació d'antecedents

51.1 Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan hagin transcorregut:

a) Sis mesos, en els casos de sancions per infraccions lleus.

b) Dos anys, en els casos de sancions per infraccions greus.

c) Cinc anys, en els casos de sancions per infraccions molt greus.

51.2 Els terminis comencen a comptar des de l'endemà del dia en què s'ha complert la resolució sancionadora.

51.3 En els supòsits de reincidència, els terminis per computar la cancel·lació s'incrementen en el 50%.

Article 52

Investigació, procediment i òrgans sancionadors

52.1 Les possibles infraccions al que estableix la present Llei, les investigarà el Departament de Comerç, Consum i Turisme, d'ofici o en virtut de denúncia feta per qualsevol persona física o jurídica.

52.2 Es determinaran mitjançant un reglament els requisits que haurà de reunir la denúncia que motivi la iniciació d'un expedient sancionador.

52.3 El procediment per a la imposició de les sancions a les infraccions previstes per aquesta Llei serà el procediment sancionador que regula la legislació vigent en la matèria.

52.4 Les infraccions lleus i greus seran sancionades pel Departament de Comerç, Consum i Turisme i les infraccions molt greus pel Govern de la Generalitat.

Disposició addicional

El que preveu aquesta Llei s'entén sens perjudici del que estableix la legislació sectorial corresponent en relació amb la dispensació o la venda de determinats productes o mercaderies i la prestació de determinats serveis.

Disposicions finals

-1 Es faculta el Govern de la Generalitat per dictar les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

-2 La Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, és aplicable amb caràcter supletori a aquest text.